

MAGYAR KURIR.

Nr. 23.

Indult Bétsből, Pénteken, September' 17-dikén, 1830.

B é t s.

Ő Ts. K. Felső méltóztatott Jul. 50-dikán költ Kabinéti végzése által Mgs. Marczibányi János Urat, valamint Aug. 25-kán kiadott Kabinéti végzésében Mgs. Kászonyi Sándor Urat Torontál Vármegeye Első Al-Ispányát Királyi Tanácsossokká kegyelmesen kinevezni.

Itt következik azon Beszéd, mellyet N. M. Felső Eöri Pirker László Patriarka és Egri Ersek Úr, mint Szószóllója a' Magyarországi Státusoktól Schloszhófba küldetett Követségnek a' Felső Tsászár és a' Felső Tsászárné előtt tartott:

Felső Tsászár és Apostoli Király,
Legkegyelmesebb Urunk!

Felső Aszszony, Legkegyelmesebb
Királyné!

Új és az idők 's dolgok minden változásait felyülmulandó bizonyágát adta Felső kimeríthetetlen felső jóságának és atyai indulatjának a' Magyar Nemzet eránt, midőn Felső szüntelenül lelkiismeretes igyekezvén a' törvényeket oltalmazni és betölteni, Magyar Ország és az azzal egybekaptsolt Országok Statusait meghatározott időre, közönséges Országgyűlés tartására kegyelmesen meghívni méltóztatott, és midőn Királyi meghívó Levelében hív jobbágyainak nyújtott több örvendetes vigasztalásai között, még azt is méltóztatott kegyelmesen parantsolni,

hogy Ő Ts. K. Magassága a' Felső Föhertzei Koronaörökös, a' Felső országglása alatt lévő minden Országoknak valamint Attya virtusainak is Örökös, az Ország Szent Koronájával Magyarországnak 's a' vele egybekaptsolt Országoknak Királyává megkoronáztasék. Nem tsuda tehát, ha illy sokszoros indítóokoktól buzdítatván, egész Magyarország hangos öröme fakad, és az Országban mindenütt tsak az Eljen kiáltások és a' legritkább örvendezések tsakta bizonyági harsognak.

Mert mind azon hihetetlen gondok mellett is, mellyekkel olly sok, törvényekkel, nyelvekkel és szokásokkal egymástól különböző Népek kormányozásájár, Felső mégis szakadatlanul gondját fordította arra, hogy Magyarországot igazgassa, emelje és boldogítsa, annyira, hogy Felső ezen ditső ígértét, mellyet felső boldogító Országglása kezdetében mondott: „Az Ország Státusainak soha sem leszen okok, hogy Felsőbe helyeztetett bizodalmodkat megbánják; Maga pedig Felső azon lesz, hogy ő közülök a' hűségnek akár, melly bizonyága kimutatásában Felsőgedet soha senki felyül ne haladja;“ — és a' hazafiaknak felemelkedett reménysegit, felső boldogító kormányzásának folyvást egyenlő vitélével nem tsak tökéletes mértékben betöltötte, hanem, örökös hálá Felsőgednek, még feljül is

malta. Nintsen is alkalmely ékesenszólásnak hatalmában, hogy azon jótétemények nagyságát, mellyeket Felséged harminthnyoltz esztendő lefolyta alatt a Magyar Nemzetre kiárasztott, szavakkal eléggé hirdetni, vagy magasztalásokkal illendően ditsőíteni tudhatná.

Hogy az Országok 's alkotmányaik rettentő felforgatódása közepette, és az elhatalmasodott háború veszedelmei alatt Magyarország ősi megállapított jussai-
ban és szabadságában legkissebb tsonkúlást sem szenvedett; hogy a' Vallás, a' törvények és nyilvános törvény kiszolgáltató tiszti karok teljes méltóságokban 's erejekben fenn állanak; — hogy a' szorgalom napról napra inkább virágzik; — a' kereskedésnek új forrasi fakadnak, — a' Magyar névnek híre külső Országokban is terjed, — és hogy végre mi köz bátorságban és tsendesegben élünk; ez ditső emléke a' Felséged ditsősséges uralkodásának Magyarországon, — ez az eszköz, melly által Felséged egyenlő erős lélekkel a' szerentsés, valamint szerentsétlen környülményekben, 's egyedül a' Maga lelkiismeretének tanúbizonyosságára támaszkodván örömmel, Magának az élők között határtalan háládatosságot aratott, és a' mellyek a' jövő maradáknál felséges Nevének legditsőbb halhatatlanságot szereznek.

Ezen rendkívülvaló érdemeknek, ezen jótéteményeknek méltóztassék Felszentelt Felséged tulajdonítani, hogy Felséged eránt a' leghívebb Magyar Nemzet jobbgayi kötelességeinek teljesítésében és legtisztább hívsége kimutatásában határt nem esmer; — hogy ez kornyülvében Felségedet jószágos, kegyes és legjobb Fejedelemnek nevezi; — hogy ez Felséged javáért és ditsősségéért vagyónát életét és vérét feláldozni kész; — és végre, hogy ez most, midön Felséged ditső emlékezetü Elcinek, Magyar Or-

szág Felséges Királyainak példája szerént, Atyai szívének öröme Ö Tsászári Királyi Magasságát, a' Fő Hertzeg Koronaörökst Felséges első szülött fíját, a' Szent Koronával ékesítve 's Királyjá Koronáztatva látni kívánja, ezen nemtsak teljes örömet mutatja, hanem ezt, mint a' Tsászári Királyi kegyelemnek új bizonyosságát úgy fogadja és tiszteli.

Ezt pedig igenis méltán. Mert a' Felséges Fejedelmek, eldödeink idejében, tsak azért koronáztaták meg első szülötteiket, hogy azok annál fogva bizonyosan thronusra juthassanak; ellenben Felséged első szülött szerelmes Fíjának megkoronáztatását részszerént azért kívánja, hogy ő eránta viseltető Atyai kegyes indulatjának eleget tegyen, részszerént azért, hogy látván megkoronáztatott és szent hittel leköteleztetett Felséges elsőszülöttjét, és megörvendeztetvén annak látása által, hogy a' Magyarok ezen ajándékot legbelsőbb háládatosság érzésével fogadják; új buzgósággal, — ha ugyan másként lehetséges ezt nagyítani, — gondoskodjék és dolgozzék a' köz jóra.

Legmélyebb háládatos érzéssel fogadja azért a' Magyar Nemzet Felségednek ezen kegyelmét, teljes meggyőződésében a' felől, hogy az leszen neki legjobb Fejedelme, a' ki eránta való szeretetét Felségedtől már a' Királyi vérből lett származása által vette örökségül, és a' ki Felségedtől oktattatván a' békességnek és hadnak mesterségében, ugyan tsak Felséged személyében szüntelen maga előtt látja a' legtökéletesebb Fejedelemnek leghívebb példáját; és a' ki az országlásban 's a' közönséges dolgok kormányozásában tetteivel 's tanátsával legjobb segítöje leszen.

Hogy pedig az Ország egybegyült Státusainak örvendezése illy sok Felséges Fejedelmi személyek látásán kimond-

hatatlan leszen, annak nagy részét Felséged, a' mi legkegyelmesebb Királynénk valóban Magának tulajdoníthatja. Felséged ugyanis, kegyes megelégedését fogja ott tapasztalni, mellyet Felségednek, tiszta indulatának édes érzéseinek kivül, a' Magyar Nemzet buzgó háládatossága fog szerezni, mivel azt Felséged dicső Eleinek, — kik között Hertzeg Maximilián Buda visszavételénél kimutatott vitézségeért a' mi históriánkban örökké fog élni — szerentsés örökség által reászálott fényes virtusai már régen tsudálkozásra ragadták, és mivel az Felségeddel öt esztendő előtt Királynévá lett koronáztatása által új szent szövetséggel kötötven öszve, Felségedben legkegyelmesebb annyát és legbelsőbb tiszteletének tárgyát szemléli.

Mert miolta Felséged, — Isten ajándéka — Felséges Fejedelmünkkel, a' szent házasság kötele által egyesült, — ugyan hol voltak olyan könnyhullatások, mellyeket Felséged kegyes szorgalommal száritani nem igyekezett volna? hol mutathatta magát a' szegénység, mellyen Felséged könnyörülni nem sietett volna? hol állhatott fel kegyes végből valamely Intézet, mellyet Felséged bő adakozással nem gyámolított volna; úgy hogy Felséged fő helyezetetésében egyedül azt az észközt látszott Magának megtartani, hogy jótéteményeket gyakorolhasson, a' honnan az Ország legjobb anyja legtekélletesebb példájának és szeretetre legméltóbb hitestársnak tartatik.

Ezek — Felséges Tsászár és Apostoli Király! — ezek, Felséges Tsászárné és Királyné! az egész Magyar Nemzetnek hív érzésű indulatai felszentelt Felségtek eránt, és ez a' tárgya a' mi tisztelettel telyes küldtetésünknek Magyarország 's az ezzel egybekaptsolt Országok Státusainak részéről, kik Posonban egybegyültek; melly alázatos előter-

jesztését a' hív Státusoknak mi itt az ő parantsolatjok szerént mély alázatossággal bényújtunk, 's egyszersmind Felségteket esedezve kérjük, hogy a' nevezett Státusokat kegyelmes és várva várt megjelenésekkel minél elebb megörvendeztetni méltóztassanak, hogy kívánságok, Felségteket, 's Ő Tsászári Királyi Magasságát a' Koronaörökös Föhertzeg megkoronáztatva látni, Felségtek Atyai szívének és a' Magyar Nemzetnek öröme, Isten segedelmével bételleyesítessek.

Esedezünk tehát kegyes bizodalommal az Elött, ki által a' Királyok országolnak, és a' törvényadók igazságot szolgáltatnak, hogy Felséged szerentsés boldog életét sok időkre terjessze 's minden áldásaival bőven gazdagítsa; egyszersmind az Országgyűlésre egybegyült Státusokat, valamint az egész Magyar Nemzetet magunkal együtt felszentelt Tsászári Királyi Felségteknek kegyelmébe hív jobbágyi hódoló alázatossággal és tartozó legmélyebb tisztelettel ajánljuk.“

Ő Fge a' Tsászár és Király e' beszédre így válaszolt:

„A' tiszta hívségnek és fiúi szeretetnek érzéseit, mellyeket a' Mi Magyar Országunknak és a' hozzá kaptsolt tartományoknak Karjai 's Rendjei, az előttünk felette kedves követség által kinyitkozttatnak, mind Mi mind a' Tsászárné a' Mi szerelmes Hitvesünk, Tinéktek Koronás Királynétok, kegyesen fogadjuk.

„Nagy örömmel tölti bé szívünket annak hallása minden felől, hogy a' Mi drága elsőszülött fiunknak koronázása az egész Országban a' legelevenebb háládatosságnak érzéseivel fogadtatott. Ez egyszersmind — a' tzélnak, mellyet Magunkban feltettünk, és az Elöttünk igen ked-

ves Magyar Nemzet nemes érzésének, tökéletesen megfelel.

„Akarjuk, hogy ez a' törvényes, szent, és Osi szokás szerént végbeviendő Szeretartás örök emléke légyen a' Mi atyai szeretetünknek a' Mi fiunkra és Tíreatók nézve, örök emléke szüntelen törekedésünknek, hogy az Országunk Ősi alkotmányját a' legkésőbb Unokákra is épségben hagyjuk.

„Mondjátok meg ezeket előre küldötteknek addig is, míg Mi az ő közös és a' Mimagunk kívánságának engedvén, hív Rendjeinknek közepette megjelenénk, és Tsászári Királyi kegyelmünk-ről Őket továbbra is bizonyosokká tenénk.“

Ő Tsászári Királyi Magasságához, a' Korona-Örökös Fő-Hertzeghez a' Patriárka Egri Érsek, a' Követésnek nevében, a' következő beszédet intézte:

„Felséges Tsászári Királyi Korona Örökös és Fő-Hertzeg! Kegyelmes Urunk! Alig hallatszott meg az Országban Ő Fégének a' mi felszentelt Fejedelmünknek és Apostoli Királyunknak magasságos szava, Tsászári Királyi Hertzegségednek az Ország szent koronájával Magyar Országának és a' hozzá kaptolt tartományoknak Királyává és Urává leendő koronáztatásáról, — midőn annak minden lakosait öröm fogta el, mellyet az ékesszólásnak semmi ereje elegendően kifejezni nem tudhat.

„Ezen öröm, egy olyan Hertzegnek felemeltetésekor, kinek színmutatás nélkül való kegyességéről, felséges Atyja eránt való példás fiúi tiszteletéről, a' szenvedő emberiségnek segítségével fáradhatatlan; nem régiben is ditső bizonyosságokkal újra megerősített törekedéséről, és Felséges Eleinek annyi sok érdemei és jótéteményei által megditsított Magyar Nemzethez való veleszületett sze-

retetéről, a' köz szó bizonyság — kinek ortzájából minékünk szívjószág, szerénység, állhatatosság és más Fejedelemhez méltó virtusok tündöklenek — annyival belsőbb és erősebb, mivel a' Nemzet most nem, mint máskor, a' másik Fejedelemnek kimulásán való szomorúság és az új Királynak való öröm között megsztva, majd örvendetes majd komor érzésektől foglaltatik el, hanem elegendően öröme egybehivatva magát egészen annak adja, és méltó vigadozásra fakad, azért kiváltképpen, mivel e' koronázásnak innepét azon Király kegyelmének kell köszönnie, kinek magas virtusinak az egész Világ hódol, ki a' Királyi szent just és felséget nem tsupán örökségül reá szállva birja, hanem rendkívül való minden időkre felmaradandó érdemei által a' Haza Atyjának édes nevét is megszerzette, ki népeinek szeretete által hatalmasabb, mint birodalma által, ki annál fogva méltó arra a' boldogságra, hogy venségében Elsőszültött fiját, az Atya virtusinak eleven képét népeinek szeretetétől és örvendezésétől környülvéve, önnszemeivel lássa a' királyi koronával megékesített, mellyet más Országokban a' Fejedelmek tsak Atyjaiknak holtta után nyerhetnek meg.

„Tsászári Királyi Hertzegséged megkoronáztatásának innepe annyival idvességesebb és ditsőségesebb lejénd, mivel azt a' mi legkegyelmesebb Királyunk, az egész Hazának örmzajja között, a' legtellyesebb egészségben viszívégbe. Megfogja ott látni Tsászári Királyi Magasságod a' thronus körül öszve gyűlve Magyar Országának és a' hozzá kaptolt tartományoknak hív Rendjeit, mint a' közönséges érzésnek ugyan annyi hív tolmátsait; — viselni fogja Tsászári Királyi Hertzegséged az Országnak szent koronáját, melly a' Szent Istvántól, első Királyunktól, fundált Országának kezdé-

te olta olly sok híres fejedelmeknek fejét ékesítette, és a' melly a' Hazánakfiától a' legméltóbb tisztelettel tiszteltetik; — hallani fogja Tsászári Királyi Hgseged a' felszentelt Pápolknak és minden Karoknak 's Rendeknek buzgó imádkozásait Tsászári Királyi Hgsegednek és felséges Atyjának egészségéért 's virágzásáért; — végre tulajdon tapasztalásból esmérni tanulja Tsászári Királyi Hgseged a' Magyar nemzetnek tántoríthatatlan hívségét, mellyben ez Öseinek szép nyomdokit követvén; más Nemzeteknek nem utánna hanem előtte mégyen, és a' mellyel ő, javát életét és vérért e' megtörhetetlen hívségnek jeléül feláldozhatni, mindenkor nyereségnek tartja.

„Hogy azért a' közönséges, az egész Országtól Tsászári Királyi Hertzegségére fordított reménység beteljesedjék, alázatosan kérjük, Magyar Országnak és a' hozzá kaptolt tartományoknak Posityban Országosan öszvegyült Rendjeitől reánk bízott tisztes követségéből, Tsászári Királyi Magasságodat, a' nevezett Rendeknek nevében, hogy jelenlétével Őket boldogítani és minél hamarébb közzejük jöni méltóztassék; hogy Ősi szokás szerént az Országnak szent koronájával Magyar Országnak és a' hozzá kaptolt tartományoknak Királyává és Urává megkoronáztassék.

„És ezzel, az Országnak legengedelmesebb Rendjeit és az egész Magyar Nemzetet, magunkkal egyetemben, a' legmélyebb alázatossággal ajánljuk Tsászári Királyi Magasságodnak, nagy kegyelmébe.“

Ő Tsászári Királyi Magassága a' Korona Örökös Fő Hertzeg így válaszolt:

„Hogy a' Felsőes Tsászár és Király, az én Atyám kít Én, míg a' véreimben buzog, a' legnagyobb szeretettel tisztelek, elvégezte Magyar Or-

szágnak szent koronáját, az Ő idvesség Auspiciumai alatt, már most féjemre tételtetni, azt én fiúi kegyes háladatossággal megismerem az Ő nagylelke és Atyai szeretete különös és legfényesebb ajándékának, melly az Előtte igen kedves Országnak nem kevésbé szánva vagyon mint Nekem.

„De a' közönséges öröm, melly inét származott, és a' melly magát ezen fényes Követség által is kimutatja, olyan vígsággal tölti meg szívemet, mellyet egész kiterjedésében érzek ugyan, de azt szókkal kifejezni nem tudom.

„Mert ha rejtve maradhattak volna is Elöttem azon hívségnek és ragaszkodásnak bizonyosságai, mellyeket a' hív Magyarok Eleimnek és Annak, kít Én és ők Atyától tisztelnak, minden időkben adtak: mindazáltal tsupán ezen közönséges, szívemben örökre megmaradó Nyilatkozatásaiból a' nagy háladatosságnak, mellyel az én, a' legjobb Atyának akaratjából leendő, Koronázatásomat veszik, bőven megismerem, minő ragaszkodást, minő hívséget, minő szeretetet várhassak örvendetes bizodalommal attól a' Nemes Nemzettől, kinek javát, bátorságát és ditsőségét előmozdítani szívemnek legfőbb kívánsága.

„Mondják meg az Urak, a' Rend-Uraknak, 's kívánom, hogy azt egész Magyar Ország tudja, hogy a' szent korona, mellyet törvényesen felvejéndeke, Engemet nem azért téssen boldoggá, mivel homlokomat díszesíti, hanem azért, mert az által a' szeretetnek és bizodalomnak örök kötele még szorosabban egybekaptsol azzal a' Nemzettel, mellyet Én kitsin gyermekségemtől fogva szerettem.

„Mondják meg az Urak Nékiik, hogy Én egész életemben, az Őket is kedves fiai gyanánt néző Atyámnak, a' Mi kegyelmes, igasságos, Istenfélő Urunknak

— kinek drága betses életét a' Mindenható sok és hosszú esztendőkre tartsa- meg minékünk, — szent oktatásait fogom szüntelen követni, kedvem a' fiúi szeretetben és engedelmisségben, és az Igazgatásnak erejét 's fényjét — az Ő magas példája szerint — a' törvényeknek és régi Intézeteknek hív megtartásában, végezetre minden boldogságomat a' Népeknek, kik legjobb Atyám Uralkodó páltzájának engednek, boldogságában fogom találni.“

Poson, Sept. 14-dikén. A' Felső- ges Tsászár és Király Sept. 14-dikét méltóztatott Kegyelmesen meghatározni, mellyen az Országgyűlésre egybegyűlt Státusoknak a' Királyi Propositionokat általadja. Ez napon tehát a' Felsőges Tsászár, a' Felsőges Tsászárné, a' Koronörökös Fő-Hertzeg Ő Magassága az Ország Báróival, sok Fő Ispányokkal, Fő Rendű Nagyokkal és Országos Követekkel a' Szent Lélek segítségül hívásán a' Házi Kápolnában megjelenvén, ennek végződésével általment a' fényes Sokaság az Ő Felsőge szállásának, melly a' Primási Palota, pompa Szálájába, a' hol Ő Felsőge is az Ország Zászlós Uraitól kísértetve, 's Udvari Főtisztjeitől körül- vételve, előtte vitetvén az Apostoli Ke- reszt, megjelent a' Szálában, mellyben azonnal sokszorozott Eljen kiáltások hangzottak. Minekutánna Ő Felsőge a' Thronusba felment 's kalpagját felvette, előadta a' Magyar Királyi Udvari Cancellarius Gróf R e v i c z k y Magyar nyel- ven tartott hathatós erejű fontos Beszé- dében, melly az egész Gyűlést mélyen meghatotta, Ő Felsőgének azon Atyái tzeljait, mellyeknek elérésére az Or- szág Rendeit egybehívta. Midőn az Ud- vari Cancellarius Beszédében előfordúla, hogy Ő Felsőge, mint Felsőges Házá-

nak és szeretett Hazánknek közös jó Attya még életében kívánna azon egyet- len egy legédesebb örömben részesül- ni, hogy első szülött Fijának a' Koronörökösnek Fő Hertzeg Ferdinánd Ő Tsászári Magasságának megkoronáz- tatása által az Országnak ősi alkotmá- nyát az idők zivatarai és viszontagságai ellen, még azon elkövetkezendő óra után is bátorságban helyheztetve lenni tudná, mellynek ütését olly sok milliók között tsak Ő várja szent nyugodalom- mal, — a' Beszéd harsogva hangzó, El- jen-nel szakasztatott félbe, 's ez annak végződésével ismét megújított; és sokaknak könnyekbe lábbadt szemei né- ma tanúi valának a' mély megilletődés- nek és Királyunk a' Haza igazán szeret- tett Attya hosszú élete megtartásáért felbotsátott fohászkodásoknak. Ezután Ő Felsőge Deák nyelven tartott Beszéd- ben méltóztatott Felsőges kívánságait a' Státusok eleikbe adni. — Ezen Beszéd alatt sem állhatták meg a' Státusok, hogy megilletődések és háládatosságok ömledéseit több ízben hangos szóval ki ne jelentsék, melly kiváltkeppen har- sogó leve akkor, midőn Ő Felsőge Be- szédében azt illeté, hogy Felsőges kíván- sága, mivel Maga is halandó, abban áll, hogy a' Haza Javára tzelző igyeke- zetének tanúbizonyságai örökké tartók legyenek. — Magához vevén azután Ő Felsőge az Udvari Cancelláriustól a' le- petsételt Királyi Propositionokat, általadja Kardinális Ő Eminentájának az Ország Hertzeg Primásának, a' ki erre a' Stá- tusok legalázatosabb köszönetét 's azok- nak forró óhajtásaikat az Ő Felsőge hosz- szú és népeit boldogító életének megtar- tásáért, tántoríthatatlan hűségek bizo- nyítása mellett kijelenté, mellyet a' Stá- tusoknak hangos felkiáltásaik megerősít- tettek. Eltávozván azután Ő Felsőge a' Szálából, a' Státusok az Ország! Házá-

ban elegyes Ülést tartottak a' Fels. Nádor Ipolyi Ö. Ts. K. Fő Fertzezségének előlülése alatt, mellyben a' Királyi Propositionok felnyittatván felolvastattak és a' tetszésnek nyilvánvaló kijelentésével fogadtattak.

A' Felsőleges Tsászárné és a' Koro-naörökös Fő Hertzeg Ö. Ts. K. Magas-sága a' Felsőleges Tsászári Háznak több Tagjaival együtt egy Galleriáról néz-ték a' Királyi Propositionok általadásának fényes szertartását 's mind bémenetelek-kor mind eltávozásokkor hangos örömmel köszöntettek.

Frantzia Ország.

Páris Sept. 7-kén. A' Király Her-tzeg Talleyrand Urat a' Londoni Udvarhoz rendkívül való Nagykövetté és meghatalmozott Ministerré kinevez-te. — A' Courrier, a' Constitutionnel és a' Revolution ezzel a' vá-lasztással nagyon elégedetlenek.

A' Követek Házának Sept. 2-diki Ülésében a' Hadi Minister egy törvény-javallatot terjesztett elő, melly szerint jövődöben a' Hajós és tábori Sereghez évenként szedendő rekrutáknak men-nyisége mindenkor a' két Kamaráktól fog meghatározatni. — A' Sept. 4-diki Ülésében, melly tsupán a' külömbféle Esedezőleveleknek valaszentelve, Coch-rane Urnak (egy Anglusnak) Esedező-levele, mellyben ő a' Quadeloupe Szigetbéli Frantzia Tisztviselőségnek 1801-ben adott Költsönjét kéri, alkal-matosságot adott Generális Lafayet-tenek a' Külső Ministert megkérdeni, mi történt az Amériikai Köztársas-ságokra nézve? A' Minister ezt fe-lelte; az Igazgatószerk parantsolatokat küldött az Amériikai Státusokban lévő Frantzia Agensekhez, ezen hivatalos

jelentéssel, hogy Frantzia Ország az Amériikai Köztársaságokat kész elesmérni.

Újabb tudósítások szerint (a' 7-iki Moniteurben) Nismesben a' rend és tsendesség tökéletesen helyre állott.

N é m e t O r s z á g.

Hamburgi levelek szerint Sept. 6-dikáról, a' rend és tsendesség a' város-ban helyre állott. — Lipsiában is nagy rendetlenségek estek Sept. 4-kén és 5-di-kén, de a' későbbi napokban ott is tö-kéletesen megtsendesítették. — Ellen-ben Braunschweigban Sept. 7-kén, kevés órákkal az Uralkodó Hertzegnek elutazása után Angliába, iszonyú ze-nebonát indított a' nép, és a' Hertzegi Kastélyt porrá égette. A' polgárság és a' katonaság egyesített erővel dolgo-zik a' rendnek és tsendességnek vissza állításában.

B e l g a O r s z á g.

Brüsszel Sept. 4-kén. Az Orá-niai Hertzeg tegnap délután négy óra-kor elhagyta városunkat, hogy a' Belga népnek kívánságait a' Királynak megvi-gye, és azoknak meghallgattatását szó-zóllásával segítse. A' katona Őrizet ha-sonlóan eltávozott Brüsszselből, és a' Királyi Palotának 's Kastélynak őri-zését a' polgári gárda vette magára. A' Kir. Hertzeg Hotton Ura' lovas pol-gárgárdának Vezére elkísérte Vilvor-denig, a' hol Ő Hgségére Fridrik Hertzeg a' Postaháznál várakozott. A' két testvérek, midön egymást meglátnák öszeölelkeztek és egymást soká körül-karolva tartották. — A' Belgáknak az a' kívánságok, hogy Belgium (a' déli Megyék) Hollandiától (az éjszali

Megyéktől) különszakasztassék, és a két Országban a közös Uralkodóházon kívül, semmi közösülések egymással ne legyen. — „Úgy látszik, így szól a Journal de Belgique, hogy az Orániai Hertzegnek ezen maga eltökéllését (hogy Belgiumnak Hollandiától való különszakasztatását a Király előtt oltalmazza) annak lehet köszönni, hogy bizonyos pont felett, melyet Ő Hgsege eddig másképpen nézett, egy akarattal és világosan kimagyarázták az emberek magokat. Midőn t. i. a' Hertzeg, végezvén a' Conferentziát a' Kiküldöttekkel, palotájában a' küldötteken kívül a' Polgárgárdának sok tisztjeit is összevgyűjté — ezt kérdezte: talán óhajtanának ismét Frantziák lenni? Egy akarattal feleltek mindnyájan, hogy ők Belgák, de szabad Belgák óhajtanak lenni, egyenlő jussokat bírván a' Hollandusokkal. Midőn erre a' Hertzeg azt kérdené, meg esküdnének e' erre? Egyszájjal kiáltottak mindnyájan „Esküszünk.“ A' Hertzeg mélyen megilletődve és könnyezve hirtelen megváltozni látszott, és felhagyni azon aggódással, melly talán már sok esztendők oltá szülte a' bizodalmatlanságot (a' Belgák eránt). Ekkor nemes készséggel ajánlotta magát a' Hertzeg a' Nemzetnek tolmátsául a' Király előtt, és megígérte, hogy mind azokat a' szempontokat (a' Geographiai földfekvésre, a' két Nemzetnek ellenkező Characterére'sa't. nézve) mellyek az Ország két részeinek különszakasztatását sürgetik, a' Királynál ki fogja fejtegetni.

A' mai postával küldjük Zemplén Vármegye Mappáját tisztelt Olvasóinknak a' Kassai, Temesvári, Szebeni, Brassói, Udvarhelyi tsumókban, a' szokott mód szerént petsét alatt.

A' Hertzegnek elmenetele után, a' Polgári gárdának Vezére a' következő Hirdetést botsátotta ki: „Brüsszeli Polgárok! Ő Kir. Mgga az Orániai Hertzeg és a' Polgári Gárda vezérei között elvegeztetett, hogy a' Királyi Palotákbanál-
ló katona Őrizet falainkat elhagyja. — A' Hertzeg kinyilatkoztatta, hogy Felső-
ges Atyjához mégyen a' köz kívánságnak kifejezését, az Ország két részeinek különválasztását — törvényhozói, igazgatási, és finantz tekintetben — meg vinni. — A' Lüttichi Követség, melly a' Nemzeti Gárdának főszállásán megjelent, kinyilatkoztatta, hogy ettől a' pillantástól fogva, a' Lüttichi lakosok mindenmü szükséges találandó segítséget, emberekben, fegyverben, hadiszerekben sőt még Artilleriában is, Brüsszeli atyokfiainak megadnak. Ez a' jelenvaló fekvése a' mi dolgunknak. Polgártársak! légyünk nyugodtan, mert mi erősek vagyunk együtt, hogy erőnket megőrizzük és neveljük. Brüssel Sept. 3-kán 1850 A' Fővezér helyett Báró Smissen Al-
Vezér.“ —

A' pénz folyamat September' 16-dikán;
közép árr:
A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 95 1/4
Az 1820-béli sorsosok, 172 1/2
Az 1821-béli hasonlók, 124 1/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 57 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1167 2/5 for. ton,
Conv. Pénzben.

Szerkesztető és Kiadó Márton József, Professor. (Untere Bäcker-Strasse Nro 742.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)